

snarere at frafalde Fordringen om, at Kommunen skulde have ydet Tilskud, og nøjes med, at de have Tilskud fra Amtskommunen. Men som det ogsaa udtales i Anmærkningerne, ere disse Regler jo kun nævnede og henstillede som et Forsøg, indtil man ser, hvorledes de virke. Kun een Regel, mener jeg, bestemt maa fastholdes og den har jo ogsaa sit Sidesykke ved de andre Bidrag til Privatskolerne —, nemlig at en væsentlig Part af Beløbet uddelles med et bestemt Beløb pr. Elev ved Skolen; og herom tænker jeg heller ikke, der vil være delte Meninger.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) omtalte Bevilningen til trængende Højskoleelever. Ja, jeg har i Vejle Amts Skoleraad gjort netop de samme Erfaringer, som det ærede Medlem nu omtalte, at han havde gjort, nemlig at der foreligger mange Ansøgninger fra unge Karle eller Piger, som maa siges at være fuldt kvalificerede og trængende til at faa saadan Understøttelse, men som nu ikke kunne faa den, fordi Skoleraadet ikke har Penge nok til Disposition. Skoleraadet maa afvise adskillige, om hvem det maa erkende, at de ere virkelig kvalificerede. Som det vil erindres, fastsætter Højskoleloven af 23. Maj 1902 i sin § 5, at Tilskuddene til trængende Elever skulle udgøre 20 Kr. pr. Maaned. De kunne gives til indtil Halvdelen af Højskolernes samlede Elevantal, dog ikke udover en samlet Sum af 250,000 Kr. Altsaa, indenfor disse Grænser: Halvdelen af det samlede Elevantal ved de statsanerkendte Højskoler, men dog samtidig ikke udover en samlet Sum af 250,000 Kr. Jeg har paa Foranledning af det ærede Medlems Udtalelser ladet undersøge, hvorledes Forholdet har stillet sig i de sidste Aar, og jeg skal indrømme, at denne Undersøgelse viser en stigende Trang til at komme højere op end til det i Højskoleloven fastsatte Maksimum. Jeg har undersøgt de sidste tre Finansaar, 1903—04, 1904—05 og 1905—06. I disse tre Aar var hele Elevantallet henholdsvis 7,398 og 7,675 samt 7,789. Deraf blev understøttet 2,902, derefter 2,876 og samme Tal igen, altsaa 2,876. Tallet paa Ansøgere var 4,593, 4,773 og 4,633. Antallet af Aarseløver 2,524, 2,642 og 2,759, og her er der altsaa en betydelig Stigning. Undersøger man saa, hvilken Sum der efter forannævnte Regel vilde være bleven anvendt til Halvdelen af Eleverne, hvis Loven ikke havde en Maksimumsgrænse af 250,000 Kr., vilde dette være blevet for de 3 Finansaar henholdsvis 302,880 Kr., 317,040 Kr. og 331,080

Kr. Havde Loven kun den ene Betingelse: ikke over Halvdelen af Højskolens Elever, og ikke Betingelsen om Maksimumsgrænsen, saa vilde der altsaa sidste Aar have været Brug for 331,080 Kr. Alt taler saaledes for Ønskeligheden af med Tiden, og i en nær Fremtid, at kunne komme til et noget større Beløb, end man nu har til Raadighed.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) omtalte det ligeledes i Fjor fremdragne Spørgsmaal om Anciennetet for Lærerne ved Opdragelsesanstalterne. Jeg henleder det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der paa Finanslovforslaget under IV. A. 1. a. er stillet Forslag til en Anmærkning, som giver den Lærer, fra hvem der i Fjor forelaa Andragende — hvilket Andragende gav Anledning til den paagældende Debat —, Anciennetet fra den Tid, da han tiltraadte sin Gerning paa Landerupgaard. Naar denne Anmærkning bliver tiltraadt af det høje Ting — og det tør jeg gøre Regning paa, da dette Ting har henvist Andragendet til min Undersøgelse —, ere vi komne ind paa Princippet og have fastslaaet, at Lærervirksomhed ved disse Opdragelsesanstalter giver samme Anciennetet som Lærervirksomhed indenfor Folkeskolen. Dermed skal ikke være sagt, at det ikke vilde være rimeligst at faa en Lov derom, som nærmere fastsætter Reglerne. En saadan har jeg endnu ikke fundet Anledning til at udarbejde under de Overgangsforhold, som i denne Tid have været ved disse Opdragelsesanstalter i Anledning af den ny Lov.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) ankede over, at afskedigede Lærere og Læreren fik deres Pension udbetalt bagud for 3 Maaneder, og det ærede Medlem mente, at det vilde være let at rette dette saaledes, at de fik Pensionen udbetalt maanedsvis forud. Men det vil ikke være saa let at rette, for det er jo simpelthen i Henhold til Skoleloven: Skoleloven af 29. Marts 1904 § 28 bestemmer, at Pensionen udbetales med en Fjerdedel i Begyndelsen af hvert Fjerdingsaars sidste Maaned. Og denne Bestemmelse er ganske enslydende med den tilsvarende Bestemmelse i Skoleloven af 1899. Ved Skolelovens Revision er dette Punkt altsaa ikke blevet forandret. Jeg har ikke haft Lejlighed til at efterse Forhandlingerne, men der har formentlig ikke foreligget Forslag til eller Henvendelse om nogen Ændring heri, saa Ordningen kan ikke